REVISTA

"ARIPI"

Anul XV

NR. 2/an școlar 2025-2026

COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ"

O SAMĂ DE CUVINTE

Colectivul redacțional al revistei „ARIPI” vă prezintă un nou număr al revistei noastre, încercând să vă aducem informații din diverse domenii și să vă prezentăm creații ale colegilor.

În acest număr veţi regăsi articole interesante şi imagini de la diverse concursuri la care au participat colegii noştri.

Sperăm ca voi, cititorii noștri, să lecturați cu plăcere paginile acestei reviste.

Redacția

O SAMĂ DE CUVINTE

Martie este a treia lună a anului din calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile.

Din punct de vedere astronomic, luna **martie** începe cu soarele în constelația Vărsătorului și se sfârșește cu soarele în constelația Peștilor. În astronomia veche, **martie** începea cu soarele în semnul Peștilor și sfârșea în semnul Berbecului.

Numele lunii martie (latină: **Martius**) vine de la zeul Marte, zeul războiului din mitologia romană și era considerată o lună favorabilă începerii războiului. Sub conducerea împăratul Romulus al Romei, anul începea cu această lună. Dar, în anul 45 î.Hr., Gaius Iulius Caesar a introdus Calendarul Iulian, iar de atunci anul a început pe 1 ianuarie.

În România, luna martie, popular, se numește Mărțișor. În luna martie începe aratul și semănatul, se curăță livezile și grădinile, se scot stupii de la iernat și se retează fagurii de miere utilizați ca leac în medicina populară.

Martie începe cu aceeași zi a săptămânii ca și februarie, cu excepția anilor bisecți, și ca noiembrie în fiecare an. Echinocțiul de primăvară în emisfera nordică, respectiv echinocțiul de toamnă în emisfera sudică, (data când ziua este egală cu noaptea), este o dată care variază.

REDACȚIA

Legenda Mărțișorului. Fie că are formă de floare, fluture, bănuţ sau chipuri zâmbitoare, mărţişorul este motiv de bucurie pentru orice doamnă sau domnişoară. Obiectul prins într-un şnur alb cu roşu care este pus în piept de către femei la începutul lunii martie şi poartă numele de mărţişor este simbolul venirii primăverii. Iată legenda Mărțișorului:

Tradiţia asociază legenda cu Baba Dochia, o femeie care a trăit cu mulţi ani în urmă. Se spune că aceasta avea o fiică vitregă pe care nu o îndrăgea.

Într-o zi de iarnă geroasă, Baba Dochia şi-a trimis fiica la râu să spele o haină foarte murdară, bătrâna sperând că tânăra nu va reuşi să-i scoată faţă. Pentru că nu reuşea să o spele, tânăra începu să plângă cu lacrimi amare. Şi cum încerca ea să frece haina murdară, a apărut un bărbat tânăr şi frumos pe nume Mărţişor, care a întrebat-o de ce plânge. Fata i-a povestit tânărului ceea ce i se întâmplase, iar Mărţişor i-a spus ca posedă o putere magică şi i-a oferit acesteia o floare cu petale roş-albe şi a îndemnat-o să mai spele încă o dată veşmântul, ca mai apoi să se ducă acasă.

Când a ajuns fata acasă, haina era albă ca neaua. Bătrânei Dochia nu i-a venit să credă că haina era curată. Când a văzut însă floarea în părul fetei, Baba Dochia a întrebat-o: „De unde ai floare, căci este încă iarnă?”. Văzând că tânăra nu răspunde, baba a plecat chiar ea pe munte să se convingă că a venit primăvara. Baba Dochia nu a uitat să-şi ia cu ea oile, dar şi nelipsitele 12 cojoace. Potrivit legendei, umblând cu oile prin pădure, baba torcea lână din furcă şi găsind o para (ban vechi, de origine turcească) i-a făcut o bortă, legând-o cu un fir de lână… De atunci, a apărut obiceiul mărţişorului. Renunţând la cojoace unul câte unul, peste Dochia şi oile sale a venit iarna chiar când baba a crezut că este primăvară. Un ger năprasnic a făcut ca bătrâna şi oile sale să îngheţe, transformându-se, conform legendei, în stane de piatră. Rocile se pot observa şi astăzi pe muntele Ceahlău şi sunt o mărturie vie a acestui mit românesc.

Redacţia

8 MARTIE

“Una este mama” - Tudor Arghezi

Dintre toate ce-s în lume
Cea mai scumpă-i mama
Cel dintâi cuvânt pe lume
ce-l rostim e mama.

Munţi şi văi se mai pot naşte
nici nu ne dăm seama,
Dar ca ea nu vom cunoaşte,
Una este mama.

Străluci-vor raze, stele,
Însă nu ca mama.
S-or muta în zor şi ele
Toate-n ochi la mama.

Când în ceruri o să urce
Cânt de ciocârlie,
Glasul mamei o întrece
Când îmi cântă mie.

Nu uitaţi că şi ea are
Viaţa ei în lume!
S-o întâmpinăm c-o floare
Şi cu fapte bune!

Simplu să îţi dăm o floare
Martie ne îndeamnă
Şi îţi ridicăm altare
Din iubire, mamă.

PERSONALITATEA LUNII

Ion Creangă a fost un scriitor, dascăl și diacon român. Figură principală a literaturii române din secolul al XIX-lea, este cunoscut pentru autobiografia *Amintiri din copilărie*, precum și pentru nuvelele și povestirile sale. Principala contribuție a lui Creangă la literatura fantastică și pentru copii include narațiuni structurate în jurul unor protagoniști eponimi (*Ivan Turbincă*, *Dănilă Prepeleac*, *Stan Pățitul*), precum și basme ce pictează tabloul valorilor autohtone (*Povestea porcului*, *Capra cu trei iezi*, *Soacra cu trei nurori*, *Punguța cu doi bani*, *Fata babei și fata moșneagului*). Considerate pe scară largă drept capodopere ale limbii și umorului românesc, scrierile sale ocupă o poziție de mijloc între o culegere din surse folclorice și o contribuție originală la un realism literar de inspirație rurală.

Alături de I.L.Caragiale, Ioan Slavici și Mihai Eminescu, Ion Creangă este considerat unul dintre cei patru mari clasici ai literaturii române.

Un preot ortodox român caterisit, cu un stil de viață neconvențional, Creangă a avut un impact timpuriu ca educator inovator și autor de manuale, în timp ce urma o scurtă carieră în politica naționalistă cu Fracțiunea Liberă și Independentă. Debutul său literar a venit târziu în viață, urmând îndeaproape începutul prieteniei sale strânse cu poetul național român Mihai Eminescu și afilierea lor comună cu influenta societate literară conservatoare *Junimea*. Deși văzut cu rezervă de mulți dintre colegii săi de acolo și apreciat în primul rând pentru înregistrările sale de tradiție orală, Creangă a contribuit la propagarea ghidurilor culturale ale grupului într-o formă accesibilă.

Lui Ion Creangă i s-au acordat postum mai multe onoruri și este comemorat de o serie de instituții atât din România, cât și din Moldova vecină. Printre acestea se numără clădirea *Bojdeuca* din Iași, care, în 1918, a fost deschisă ca prima casă memorială din România. Între descendenții săi direcți se numără Horia Creangă, unul dintre arhitecții români de frunte din perioada interbelică.

Redacţia

CASA NOASTRĂ

SOFIA EUROPA

Capitala Bulgariei, Sofia, s-a transformat, în ultimii zece ani, dintr-un oraş plictisitor într-o capitală modernă şi plină de viaţă. Sofia poate fi văzută de către unii ca o destinaţie pentru tineri şi pentru doritorii de distracţie şi petreceri, decât ca o destinaţie turistică. Doar în centrul oraşului se află peste 300 de cafenele, baruri, restaurante şi cluburi care aşteaptă să îşi servească clienţii. Sofia este şi cel mai mare oraş al Bulgariei, situat la poalele munţilor Vitosha şi Lyulin. Centru economic, social şi industrial, aflat în continuă dezvolatare, acesta atrage numeroşi tineri, fiind şi centrul universitar cel mai prestigios.

Cel mai probabil, numele capitalei vine de la Biserica Sf. Sofia, cea mai veche biserică ortodoxă răsăriteană din oraş. Acest edificiu de cult a fost construit în timpul domniei împăratului bizantin Iustinian. Sofia a fost la începuturi o aşezare tracă numită Serdica, fiindînfiinţată către secolul VIII-VII î.Hr. Cel mai probabil denumirea venea de la numele tribului celtic Serdi, care popula acea aşezare.

Turiştii care vin la Sofia se îndrăgostesc de străduţele şi diversitatea clădirilor, pornind de la blocurile comuniste şi frumoasele perle arhitecturale ruseşti şi vieneze, la bisericile în stil neobizantin, o moschee şi o sinagogă aflate în funcţiune.

Un monument de arhitectură foarte valoros din Sofia este şi Catedrala Alexander Nevsky. Cea mai mare catedrală şi una dintre cele mai frumoase biserici din Peninsula Balcanică, cu icoane, fresce şi arhitectură aparte, catedrala a fost construită într-un stil neobizantin. În interior s-au folosit pentru decoraţiuni marmura, onix, alabastru, iar colecţia de icoane ortodoxe este una dintre cele mai valoroase din lume. Catedrala a fost construită pentru a celebra victoria obţinută în urma Războiului de Independenţă (1877-1878) împotriva stăpânirii otomane. Construcţia s-a terminat în 1912, după aproape trei decenii de muncă asiduă, şi poate adăposti peste 5000 de credincioşi.

Biserica Bojana din Sofia a fost înscrisă în anul 1979 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO.

Oraşul dispune de numeroase parcuri, iar adesea turiştii aleg excursiile în împrejurimi, pe muntele Vitosha, un loc excelent pentru relaxare.

Grădina Zoologică din Sofia a fost fondată în 1888.

Rubrică realizată de „Globtrotter”

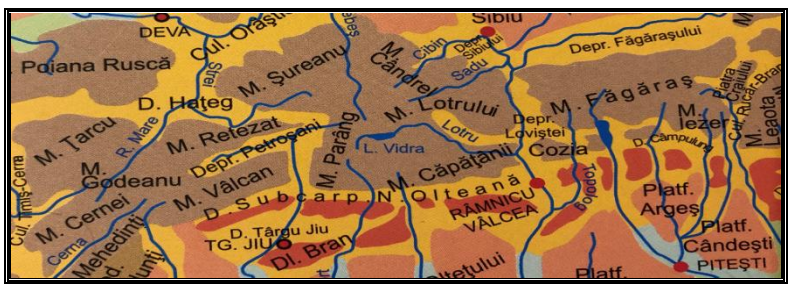
CLUBUL DE GEOGRAFIE ȘI TURISM

Relieful glaciar din Munții Parâng

1. Localizarea geografică și limite

Roșu, Al., (1973), arată în *Geografia fizică a României*" că „...nucleul masivului Parâng este interpus între Valea Oltului și a Jiului și constituie munții propriu-ziși ai Parângului.[1] Descriindu-i ca fiind alcătuiți predominant din roci cristaline ce aparținând autohtonului danubian, acoperite periferic cu unele roci sedimentare paleozoice, mezozoice și neozoice, autorul incluzând ariile largi de granitoide și granitic, indică limita Munților Parâng în sud -vestul a marelui masiv (grupei Parâng)".[2] De asemenea, autorul o citează pe Silvia Iancu (1970) care a stabilit limita de est a acestor munți dincolo de culmile Latorița și Lotru. În aceeași ordine de idei, este stabilită către sud-est limita ce corespunde văii Oltețului, iar în nord-vest, limita include și sectoarele înălțimilor dintre Jiul de Est și de Vest.

Tufescu, V., și colab. (1994), delimitează Munții Parâng la sud de Subcarpații Getici, iar în partea de nord-vest, de Depresiunea Petroșani, dincolo de care se continuă culmile semețe ale Munților Vâlcan și Retezat, culmi între care se interpune Depresiunea Petroșani. Mai departe, din analiza suportului cartografic realizat de către autori, se poate observa că versantul nordic este flancat de masivele Munților Șureanu și Cândrel.[3]

[1] Roșu Al., (1973), Geografia fizică a României,, Editura Didactică și Pedagogică, București, p. 256
[2] Idem 6
[3] Ibidem, p. 16

Fig. nr 1. Poziția munților Parâng în cadrul Grupei Parâng, din Carpații Meridionali
Sursa: Geografia României-Harta unităților de relief, C. Moldovan (2012)

Relieful glaciar- elemnte generale

Literatura de specialitatea indică perioada de formare a reliefului glaciar aparținând Cuaternarului (Pleistocen), iar cauza a fost răcirea accentuată a climei, la nivel global. În perioada actuală se recunosc forme ale reliefului glaciar variate care și-au lăsat amprenta asupra acestuia prin văi glaciare, morene, praguri, circuri etc. Despre relieful glaciar există numeroase studii. La loc de cinste stau descrierile lui Emm. de Martonne, care a studiat relieful glaciar din Carpații Meridionali și a descris fazele glaciare și modul în care și-a pus amprenta fiecare asupra reliefului glaciar din fiecare grupă.

Ca forme de eroziune, **circurile glaciare** sunt clasificate după modul lor de grupare. Astfel, acestea pot fi: circuri simple, circuri compuse sau complexe, circuri îmbucate, circuri în trepte sau etajate. Cele mai numeroase şi mai reprezentative circuri glaciare se află pe versanții cu expunere nordică, nord-estică şi nord-vestică, în emisfera nordică, acolo unde au existat condiții de acumulare şi păstrare a zăpezilor, precum şi de formare a unor ghețari de mari dimensiuni. Tabloul peisagistic al circurilor glaciare este completat de către morfologia de amănunt a acestora, care le sporeşte gradul de atractivitate. Este vorba despre culoare crionivale, creste reziduale, cuvete lacustre, abrupturi, trepte structurale, praguri, etc.

Toponimic, circurile glaciare poartă diferite denumiri, cum ar fi:[4]

1. căldări sau zănoage în România
2. corries în Scoţia
3. kar în Germania
4. botn în Norvegia
5. nish în Suedia
6. hoyo în Spania

Fig. nr. 3 Circ glaciar în care s-a format Lacul Gâlcescu

[4] Bâca, I., (2013), Geomorfologie turistică, Editura Argonaut, Cluj Napoca

Sursa: adevarul.ro/locale/ramnicu-valcea/galcescu-mai-mare-lac-glaciar-parang-minunea-transalpina-vazut-drona-
(Foto: Alex Buduran)

Cele mai atractive elemente ale circurilor sunt lacurile glaciare, rezultate prin topirea ghețarilor și acumularea apelor din precipitații. Aceste nestemate, numite în limbaj popular tăuri, iezere sau zănoage (tarn în Marea Britanie), sunt adevărate ochiuri minerale care clipesc tainic în ungherele munților, distingându-se prin forme și dimensiuni variate, claritatea, culoarea de smarald și temperatura scăzută a apei etc.

Văile glaciare reprezintă foste sectoare de văi înguste modelate apoi de către ghețarii de vale care continuau pe cei de circ. Astfel, dacă văile superioare din domeniul cristalin aveau o forma tipică de V, văile glaciare prezintă o forma a literei U care, în profil transversal, prezintă și o serie de umeri de vale glaciară. În profil longitudinal, văile glaciare prezintă o serie de discontinuități cu frecvente praguri în spatele cărora apar și contrapante.

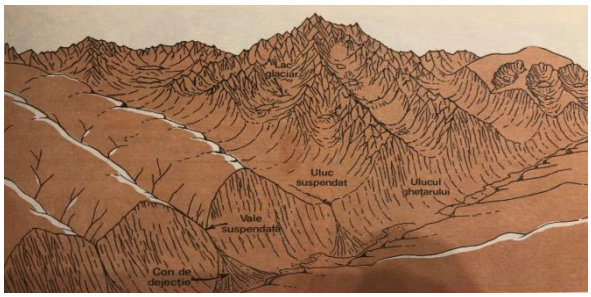

Fig. nr. 4. Forme de relief create de ghețari alpini
Sursa: (Ștraler, A., 1973, p. 461)

În descrierea reliefului glaciar, Ștraler A. (1973) arată care sunt stadiile de evoluție printr-o serie de blocdiagrame. În fig. nr. 4 sunt evidențiate forme de relief create de ghețari aplini (autorul citându-i pe W.M. Davis și A.C. Lobeck).[5]

Local, unele văi glaciare pot prezenta și cascade, în special unde se făcea odinioară confluența între ghețarul principal și afluenții săi. În aval, văile glaciare trec apoi în văi fluviale propriu-zise. Trebuie să amintim că, cele mai multe studii arată că în lungul văilor glaciare se păstrează unul sau două nivele de umeri de vale glaciară, iar în partea bazală sunt frecvente formele de șlefuire glaciară, cunoscute sub denumirea de spinări de berbec sau roches mouttonees. Pe fundul văilor glaciare se păstrează o serie de blocuri de mari dimensiuni, rămase în poziții foarte ciudate, numite blocuri oscilante.

Prof. dr. Pandelescu Alina

[5] Ștraler. A., (1973), Geografie fizică, Editura Științifică, București, pp. 460-461

CLUBUL DE GEOGRAFIE ȘI TURISM

CHINESE MUSIC LINKING THE FUTURE

O călătorie sonoră între două lumi, unde tradiția prinde glas și cultura devine punte

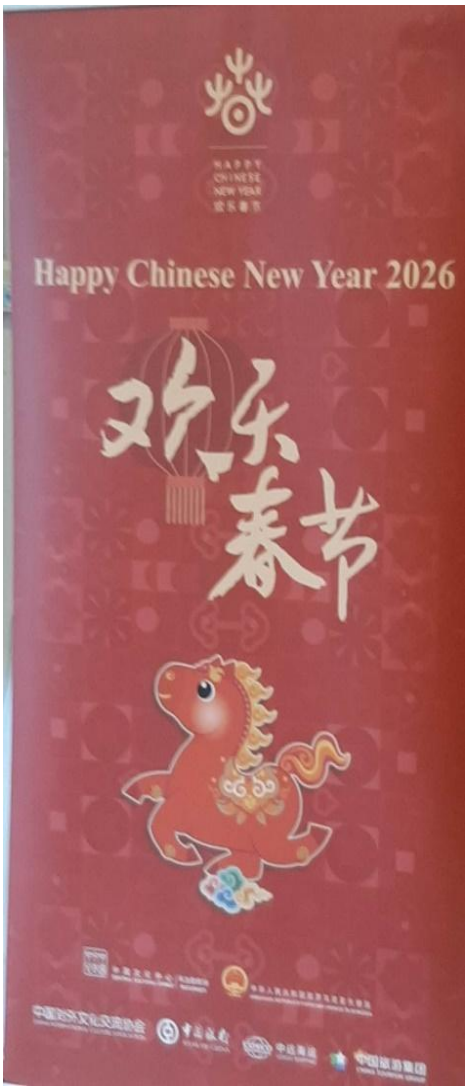
În data de **11 februarie 2026**, elevii clasei a IX a E însoțiți de prof. Simina Andora Evelina și prof. Simion Nica au participat la un eveniment artistic deosebit: **„Chinese Music Linking the Future”**, parte a Programului Internațional de Schimb Cultural dedicat tinerilor pasionați de muzică tradițională chineză, organizat de Centrul Cultural Chinez din București, în parteneriat cu Wuxi Chinese Orchestra.

Elevii și profesorii au avut ocazia să descopere farmecul instrumentelor tradiționale chinezești și poveștile din spatele lor.

Evenimentul a inclus atât prezentări teoretice, cât și momente muzicale live, susținute de tineri artiști chinezi. Fiecare instrument a fost introdus printr-o scurtă istorie, o demonstrație tehnică și interpretarea unei lucrări reprezentative.

„Chinese Music Linking the Future” nu a fost doar un concert, ci o lecție vie despre diversitate, tradiție și dialog cultural. Elevii au descoperit instrumente cu sonorități neobișnuite, povești fascinante și o lume muzicală cu totul diferită.

Astfel de întâlniri arată cât de puternică poate fi muzica în construirea unor punți între țări, generații și culturi. Evenimentul a fost o experiență memorabilă, care cu siguranță va rămâne în memoria participanților.

HAPPY
CHINESE
NEW YEAR
Happy Chinese New Year 2026
欢乐春节

Instrumente tradiționale chinezești

Buricata Maria, clasa a IX-a E

Mayer Denis, clasa a IX a E

Prof. coord. Simina Andora Evelina

Fiecare țară se laudă cu tradițiile și obiceiurile moștenite din moși strămoși, cu costumele și instrumentele populare.

China nu face excepție, are cu ce se mândri. În China, tinerii sunt foarte receptivi la a învăța să cânte la vreun instrument și formează orchestre de muzică chiar de mici.

Multe orașe din China au mai multe orchestre care merg în turnee prin toate colțurile lumii pentru a promova frumusețea cântecului chinez.

Orașul WUXI din provincia Jiangsu din estul Chinei a fost inclus în toamna anului 2025 în Rețeaua Orașelor Creative UNESCO ca Oraș al Muzicii, recunoscut pentru rolul său în păstrarea și promovarea muzicii tradiționale, interpretată de instrumente precum: erhu, pipa, dizi etc.

Erhu – vioara cu două corzi care poate imita vântul, păsările și caii

Erhu este unul dintre cele mai cunoscute instrumente tradiționale chinezești. Cu doar două corzi și un arcuș din păr de cal, erhu poate reda o gamă impresionantă de emoții și efecte sonore.

Zhonghu – vocea caldă a registrului mediu

Instrumentul derivat din erhu este **zhonghu**. Cu un timbru mai profund și mai cald, zhonghu este ideal pentru melodii ample și lirice.

Pipa – instrumentul cu două milenii de istorie

Pipa este un instrument cu coarde ciupite, cu o tradiție de peste 2000 de ani. Cu tehnici variate — de la ciupituri delicate la pasaje rapide — pipa este considerată un simbol al virtuozității în muzica chineză.

Yangqin – instrumentul cu ciocănele care cântă emoții

Yangqin este instrumentul cu coarde lovite. Cu un timbru cristalin și tehnici variate, yangqin poate reda atât linii melodice, cât și armonii complexe.

Zhongruan – „chitara Chinei”

Zhongruan este un instrument cu corp rotund și patru corzi, apreciat pentru echilibrul său sonor.Sheng – instrumentul care poate cânta armonii

Sheng este unul dintre cele mai vechi instrumente cu ancie liberă din lume. Spre deosebire de alte instrumente tradiționale, sheng poate produce acorduri, ceea ce îl face esențial în orchestrele chinezești.

Toba Datang – ritm, forță și spectacol

Toba Datang, un instrument impunător, este folosit pentru a crea atmosferă solemnă și energie scenică.

Flautul de bambus (Dizi) – sunetul limpede al tradiției

Dizi, flautul din bambus, este unul dintre cele mai vechi instrumente chinezești.

Comunism versus capitalism și impactul asupra turismului rural și agroturismului din România

Turismul rural și agroturismul reprezintă forme importante de valorificare economică și culturală a satului românesc. Evoluția lor este strâns legată de transformările politice și economice ale României, în special de trecerea de la regimul comunist la economia capitalistă după 1989. Analiza comparativă evidențiază diferențe majore privind proprietatea, inițiativa privată, infrastructura și libertatea de circulație, toate influențând dezvoltarea turismului rural.

Turismul rural în perioada comunistă

În perioada comunistă (1947–1989), economia era centralizată, iar turismul controlat de stat. Accentul se punea pe turismul de masă, sindical și balnear, nu pe inițiative locale.

Caracteristici:

- Structurile turistice aparțineau statului.
- Găzduirea turiștilor străini în gospodării era restricționată.
- Turismul era organizat prin sindicate și instituții publice.
- Industrializarea a dus la depopularea satelor.

Au existat totuși inițiative izolate, precum declararea satului Șirnea (Brașov) ca sat turistic în 1973, însă acestea aveau rol mai mult demonstrativ. Lipsa proprietății private și investițiile reduse au limitat dezvoltarea reală a turismului rural.

Tranziția după 1989

După Revoluție, liberalizarea economică a permis dezvoltarea inițiativei private.

Schimbări majore:

- Eliminarea restricțiilor privind cazarea turiștilor.
- Apariția pensiunilor agroturistice private.
- Valorificarea gospodăriilor țărănești.

Zonele pionier au fost:

- Bran – Moeciu – Rucăr
- Maramureș
- Bucovina
- Mărginimea Sibiului

În 1994 s-a înființat ANTREC, organizație care a contribuit decisiv la profesionalizarea și promovarea turismului rural românesc.

Dezvoltarea agroturismului în capitalism

Economia de piață a favorizat diversificarea serviciilor turistice rurale.

Factori favorizanți:

- Dorința turiștilor pentru natură și autenticitate.
- Creșterea timpului liber.
- Bogăția resurselor naturale și culturale.
- Ponderea mare a populației rurale.

Agroturismul aduce venituri suplimentare fermierilor, valorifică produsele locale și contribuie la dezvoltarea economiei rurale. Numeroase gospodării au fost transformate în pensiuni, fără investiții foarte mari.

Diferențe comunism – capitalism

Element	Comunism	Capitalism
Proprietate	De stat	Privată
Inițiativă	Limitată	Liberă
Acces turiști străini	Restricționat	Liberalizat
Tip turism	De masă, organizat	Experiențial, personalizat
Investiții	Centralizate	Private + fonduri UE

Avantaje și limite

Comunism

Avantaje:

- Stabilitate a locurilor de muncă.
- Organizare socială a turismului.

Dezavantaje:

- Calitate scăzută a serviciilor.
- Lipsa concurenței și investițiilor.
- Restricții de circulație.

Capitalism

Avantaje:

- Dezvoltarea pensiunilor agroturistice.
- Diversificarea activităților rurale.
- Acces la finanțări europene.

Dezavantaje:

- Depopularea satelor.
- Dezechilibre regionale.
- Infrastructură insuficientă în unele zone.

Rolul în dezvoltarea durabilă

Agroturismul contribuie la:

- conservarea tradițiilor;
- promovarea gastronomiei locale;
- crearea de locuri de muncă;
- revitalizarea satelor izolate.

Astfel, devine un instrument important de dezvoltare durabilă și de păstrare a identității culturale. În perioada comunistă, turismul rural a avut o dezvoltare limitată, controlată de stat. După 1989, capitalismul a permis afirmarea inițiativei private și transformarea satului românesc într-o destinație turistică atractivă.

Viitorul domeniului depinde de investiții în infrastructură, politici publice eficiente și promovare internațională, astfel încât turismul rural să rămână o punte între tradiție și dezvoltare economică.

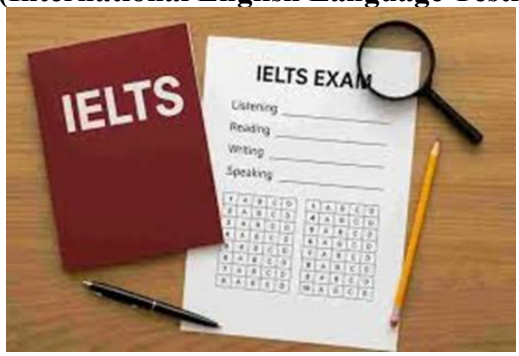
Bibliografie

1. Dumitrana, R. – *Rural tourism, a chance for Romania* – Romania Journal.
2. HotNews – *Povestea Mărioarei din Șirnea – agroturism din perioada comunistă*.
3. QDidactic – *Turism rural – agroturism*.
4. MDPI Sustainability – *Rural Tourism in Bucovina*.
5. CECCAR Business Magazine – *Turismul rural – șansa României*.
6. MDPI Sustainability – *Rural Tourism and Sustainable Development in Romania*.

Autor: Prof. Dr. Ovidiu Toma ALBU

ORA DE LIMBA STRĂINĂ

IELTS (International English Language Testing System)

The International English Language Testing System (IELTS) is a premier global standardized test designed to measure the English language proficiency of non-native speakers.

I. History and Evolution

1980 (The ELTS Era): The test was originally launched as the English Language Testing Service (ELTS).

1989 (IELTS Launch): The test was rebranded as the International English Language Testing System (IELTS), and the partnership between the British Council, IDP, and Cambridge was formed.

1995 Revisions: The test was refined, moving from specialized, subject-specific reading/writing modules to a more general academic format, and General Training was aligned with Academic for scoring.

Computer-Delivered IELTS: In addition to the traditional paper-based test, computer-based IELTS has been introduced, offering faster results.

One Skill Retake (2023): As of March 2023, IELTS allowed test-takers to retake a single section (skill) rather than the full test.

II. IELTS Exam Structure

The total test duration is approximately 2 hours and 45 minutes, covering four key components: Listening, Reading, Writing, and Speaking. The first three modules are taken consecutively on the same day, while the Speaking test may be taken on the same day or up to seven days before or after.

There are two versions:

IELTS Academic: For higher education or professional registration.

IELTS General Training: For migration, work, or training.

1. Listening (30 minutes)

Structure: 4 sections, 40 questions.

Format: 40 questions based on 4 recordings of native speakers, played once.

Content: Sections 1 & 2 cover social situations; Sections 3 & 4 cover education/training contexts.

Note: 10 minutes are allowed to transfer answers (Paper-based); 2 minutes (Computer-based).

2. Reading (60 minutes)

Structure: 3 passages, 40 questions.

Academic: 3 long texts (descriptive/factual/analytical) from books/journals, suitable for university applicants.

General Training: Shorter, everyday texts (notices, company handbooks, advertisements).

Note: No extra transfer time is provided.

3. Writing (60 minutes)
Structure: 2 tasks.
Academic: Task 1 (Report) involves describing a chart, graph, or diagram (150 words). Task 2 (Essay) is a formal essay (250 words).
General Training: Task 1 (Letter) involves writing a formal, semi-formal, or personal letter (150 words). Task 2 (Essay) is an essay on a general topic.
Weighting: Task 2 is worth twice as much as Task 1.
4. Speaking (11–14 minutes)
Format: Face-to-face, recorded, in-person interview with an examiner.
Part 1: Introduction and general questions (4-5 minutes).
Part 2: Long turn/Cue card (3-4 minutes) - Speak on a topic for 2 minutes after 1-minute preparation.
Part 3: Two-way discussion on related, abstract issues (4-5 minutes).

III. Scoring

Band Scale: Results are reported on a 9-band scale (from 0 to 9, with half-band increments).
Validity: Scores are valid for 2 years.
No Pass/Fail: There is no "fail" mark; scores are measured against the requirement of the institution or immigration authority.
References

Band	Description
9.0	Expert user
8.0	Very good user
7.0	Good user
6.0	Competent user
5.0	Modest user
4.0	Limited user
3.0	Extremely limited user
2.0	Intermittent user
1.0	Non user

1. https://www.cambridgeenglish.org/exams-and-tests/ielts/test-format/
2. https://ielts.org/take-a-test/test-types

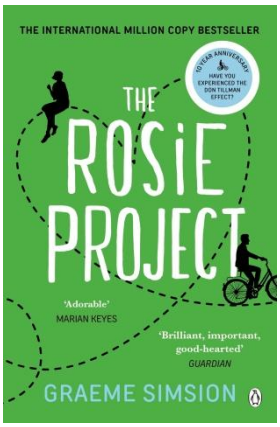
Article written by Madalina Tudosiu, English teacher

ORA DE LECTURA

Proiectul Rosie-
o carte în care Graeme Simsion a conturat o perspectivă curajoasă despre modul în care percep lumea și pe ele însele persoanele cu Asperger, cu tulburări în spectrul autist, cu înțelegere limitată a semnalelor sociale (ton, expresii faciale) și a propriilor trăiri

Proiectul Rosie este o carte captivantă care are un protagonist inedit, personajul- narrator fiind Don Tillman, un genetician de aproape 40 de ani care se confruntă cu dificultăți în relaționarea cu cei din jur și în adaptarea la normele societății din cauza sindromului Asperger. Romanul prezintă perspectiva personală a acestui bărbat asupra unor oameni din anturajul său cu umor și duioșie, într-un mod atipic, caracteristic celor incluși în această categorie neurodivergentă.

Scrierea debutează cu mărturisirile lui Don despre încercarea de a găsi soluții pentru *Problema Soția*, fiind conștient de dificultatea descoperirii unei personae care să îi înțeleagă și să îi accepte manifestările considerate stranii de cei care nu se confruntă cu astfel de tulburări de neurodezvoltare, caracterizate prin dificultăți semnificative în interacțiunea socială și comportamente repetitive, dar cu un IQ mediu/superior. Vecinii deveniți prieteni, Gene și, soția sa, Claudia, îi aferă sfaturi, propunân-du-i să conceapă și să aplice un chestionar pentru a descoperi „candidata ideală„- printre întrebările stranii ale acestuia, fără relevanță pentru mulți oameni dornici să își găsească o persoană compatibilă în vederea căsătoriei, fiind cea referitoare la consumul de rinichi, la care răspunsul optim era, în viziunea lui, *ocazional:*
-Mâncați rinichi?
-Ocazional.

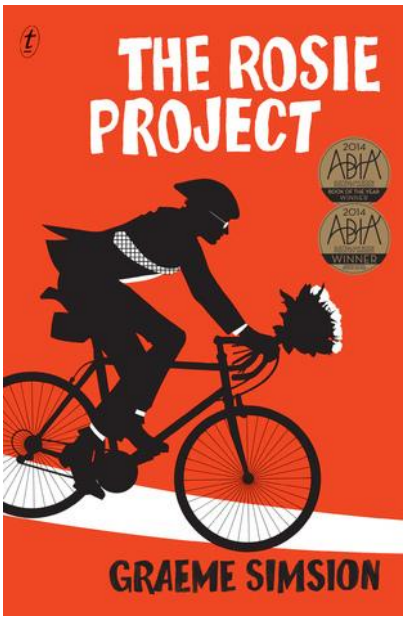

Una dintre puținele relațiile apropiate pe care Don le stabilește cu oamenii este cea de prietenie cu Daphne, vecina de deasupra sa pe care o apreciază pentru inteligență și al cărei soț era internat într-un azil din cauza demenței. În afara vizitelor regulate pe care și le fac, cei doi merg în fiecare duminică la azil, Tillman împingând scaunul cu rotile al femeii pe o distanță de14,6km și discutând despre genetică. La un moment dat, protagonistul află motivul pentru care Daphne primise la fiecare zi de naștere flori ce îi purtau numele și, cum aceasta își manifestă tristețea fată de imposibilitatea de a păstra obiceiul cadoului simbolic ca urmare a afecțiunii psihice a celui care își manifesta iubirea, făcând-o fericită prin acest gest, decide să fie el continuatorul tradiției.

Cât timp femeia este lucidă, Don o serbează anual, oferindu-i florile preferate și daruri, iar, după ce Alzheimerul se instalează și ea pierde șirul zilelor, el decide să mintă pentru a-i oferi fercirea, organizîndu-i des false cine aniversare, pînă când acestea au devenit zilnice. El renunță la acest obicei doar în momentul în care Daphne, ajunsă la azil, nu mai recunoaște florile al căror nume îl purta.

Intâlnirea cu Rosie, favorizată de Gene, îl provoacă pe protagonist, testându-i limitele și făcându-l să abdice de la unele reguli pe care le instituise privind propria persoană și relaționarea cu ceilalți.

Dacă inițial nu bea niciodată cafea ,,după 3.48 după-amiază,, și mânca homar în fiecare zi de marți, ulterior aceste delimitări stricte vor căpăta flexibilitate. De altfel, el își schimbă tunsoarea, garderoba și atitudinea cu scopul de a o impresiona pe tânăra de care era atras. Tot pentru a-și petrece timpul alături de ea, continuă ,,Proiectul Tata,, -inițiat la dorința celei care nu își cunoștea tatăl biologic-, riscând chiar să fie dat afară de la facultatea unde lucra, deoarece pretinsese că demersurile sale fac parte dintr-un proiect de genetică aflat în derulare-și aceasta după ce mersese în compania lui Rosie pentru a-i întâlni pe bărbații vizați și a le preleva AND-ul din diverse obiecte personale (fură periuța de dinți a unuia, altuia îi recoltează sânge, fură o ceașcă din restaurant din care potențialul tata băuse, etc).

După descoperirea tatălui tinerei, Don conștientizează că se îndrăgostise de aceasta și o cere în căsătorie, realizînd că suferă după ce este refuzat. Ulterior, cei doi se împacă și finalul volumului surprinde mutarea lor împreună în New York.

Cartea îi propune cititorului să se aventureze, cunoscând diverse tipuri umane (de la medici și profesori universitari până la angajați din restaurante sau oameni ai străzii) și diferite medii sociale, profesionale sau geografice (Melbourne sau New York), dar aventura adevărată este posibilitatea de a plonja în conștiința protagonistului, în gândurile și trăirile unei personae cu tulburări în spectrul autist. Este incitant, este fascinant și te îndeamnă să studiezi pentru a cunoaște mai mult despre această categorie a semenilor noștri. De aceea vă invit să vă delectați cu întâmplările povestite de Don Tillman cu umor și văzute prin proiecția minții sale atipice!

Prof. Florea Mihaela Antoneta

NE MÂNDRIM CU EI

WORKSHOPUL FIRMELOR DE EXERCIȚIU

În 6 martie a avut loc workshopul firmelor de exercițiu cu tema ,,Primăvara ideilor-8 martie antreprenorial"

La această activitate au participat elevii de la firmele de exercițiu din clasele 11 E,11G, 12D, 12 F coordonați de dna. prof. ec. Dr. Petre Daniela și elevii claselor 11 F si 11 G de la firmele de exercitiu coordonați de dna prof Radu Roxana.

Cele 11 firme de exercițiu și-au prezentat activitatea pe luna februarie și produsele pe care le-au pregătit pentru acest eveniment .

Felicitări tuturor pentru activitatea prestată!

Mișcarea de nealiniere mai actuală decât B.R.I.C.S.

În mod oficial, **Mișcarea de Nealiniere a fost fondată la Belgrad în 1961**. Practic însă, această mișcare a statelor **care refuză apartenența la cele două mari blocuri de putere în timpul Războiului Rece își are începuturile la mijlocul deceniului șase, prin Conferința de la Bandung (1955).**

Cei 5 „fondatori" ai Mișcării de Nealiniere au fost **India**, prim premierul Jawaharlal Nehru; **Indonezia**, prin președintele Sukarno; **Egipt**, prin președintele Nasser; Ghana, prin președintele Nkrumah, și **Iugoslavia**, prin Tito. Faptul că Tito era singurul șef de stat european din acest grup este simplu de explicat:ne aflăm, totuși, în anii '60, în mijlocul Războiului Rece, când toată Europa era împărțită între cele două blocuri, sovietic și occidental, iar Iugoslavia, oficial parte a blocului estic, era singura care respingea tutela Moscovei. În plus, **Mișcarea de Nealiniere a fost o inițiativă a statelor afro-asiatice, majoritatea proaspăt independente, care începeau să-şi construiască o politică externă proprie și nu doreau, ca atare, să fie atrase de o parte sau de a alta a conflictului.**

Conferința de la Bandung, organizată în aprilie 1955 în Indonezia, a fost prima mare conferință la care au participat exclusiv state asiatice și africane. Întâlnirea a pornit ca o inițiativă a șefilor de stat din Indonezia, Birmania, Pakistan, Ceylon (devenită ulterior Sri Lanka) și India. In total, la conferință au participat reprezentanți ai 25 de state.

Scopul conferinței era de a promova economia afro-asiatică și cooperarea culturală între statele din Asia și Africa, ca **modalitate de a se opune colonialismului și neocolonialismului**. În plus, statele din regiune **erau nemulțumite de faptul că puterile occidentale nu le consultau în privința deciziilor care puteau afecta regiunea în contextul Războiului Rece.** În această privință, China a avut o poziție foarte fermă, care dorea să întrețină relații cordiale cu Occidentul fără a fi constrânsă de sovietici să-și schimbe politica externă. Țările participante se vor reuni ulterior în așa-zisa Mișcare de Nealiniere, născută din dorința acestor state de a rămâne neutre în cadrul conflictului dintre cele două superputeri.

Una din temele centrale ale conferinței de la Bandung a fost procesul de eliberare națională din statele asiatice și africane. În această privință, s-au distins două tendințe de abordare a mișcărilor de eliberare națională. Una radical-revoluționară, reprezentată de președintele egiptean Nasser, care se pronunța în favoarea obținerii independenței cu arma în mână;și una pașnic-reformatoare, promovată de premierul indian Nehru, care prefera calea moderată, de eliberare și transformare a societății prin reforme.

S-a mai discutat despre chestiunea rasismului, despre cursa înarmării, considerată extrem de periculoasă, și despre necesitatea eliminării armelor nucleare.

În urma **discuțiilor din cadrul Conferinței, a fost adopată, în unanimitate, o Declarație în 10 puncte privind „promovarea păcii mondiale și a cooperării", încorporând principiile Cartei ONU.**

1. Respectul pentru drepturile fundamentale ale omului și pentru toate scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite.
2. Respectul pentru suveranitatea și integritatea teritorială a tuturor națiunilor.
3. Recunoașterea egalității tuturor raselor și a egalității tuturor națiunilor, atât mari cât și mici.
4. Abținerea de la intervenții sau imixtiuni în afacerile interne ale altui stat.
5. Respectul pentru dreptul fiecărei națiuni de a se apăra, singură sau în colectiv, în conformitate cu Carta ONU.
6. a) Abținerea de la folosirea înțelegerilor de apărare colectivă pentru a servi interesele particulare ale marilor puteri.
b) Abținerea, de către orice țară, de a exercita presiuni asupra altor țări.
7. Abținerea de la acțiuni sau amenințări de agresiune sau de la uzul forței împotriva integrității teritoriale sau a independenței politice ale oricărei țări.
8. Rezolvarea tuturor disputelor internaționale prin mijloace pașnice, precum negocieri, concilieri, arbitraje sau înțelegeri juridice, precum și alte mijloace pașnice alese de părți, în conformitate cu Carta ONU.
9. Promovarea intereselor comune și cooperarea.
10. Respectul pentru justiție și obligațiile internaționale.

Poziția Statelor Unite față de inițiativa de la Bandung

În ciuda caracterului pacifist al conferinței și al temelor discutate aici, **Statele Unite au adoptat o atitudine foarte ferme împotriva acestei inițiative.** Administrația Eisenhower a refuzat invitația de a trimite un observator care să participe la discuțiile conferinței, iar secretarul de stat John Foster Dulles a prezentat foarte clar poziția Americii:în opinia lor, **o politică neutră în cadrul Războiului Rece, deci în lupta împotriva comunismului, era de neacceptat.** Pentru americani, inițiativa statelor afro-asiatice nu avea sens, căci pentru ei chestiunea era simplu de tranșat:fie un stat se alătura Statelor Unite în lupta împotriva blocului socialist, fie risca să fie considerat potențial inamic. Ca atare, nu e de mirare că guvernul american avea să întâmpine numeroase probleme în relațiile sale externe cu diverse țări din lumea a treia care doreau să caute o cale de mijloc între cele două blocuri.

Conferința de la Bandung e considerată punctul de debut al Mișcării de Nealiniere deoarece mesajul țărilor participante era că, pentru ele – în calitate de țări slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare –, conflictul dintre SUA și URSS este irelevant în condițiile în care ele confruntau cu probleme interne mult mai importante (dezvoltarea economiei, combatarea epidemiilor și a foametei, combaterea colonialismului și a rasismului).
Recent, alianța BRICS a fost în centrul atenției, iar mass-media urmărește și scrie despre fiecare mișcare a acesteia.
Ce este BRICS?
Brazilia, Rusia, India, China și Africa de Sud formează organizația interguvernamentală cunoscută sub numele de BRICS – una dintre cele mai puternice structuri economice (nominal) din lume.

Principalul obiectiv al blocului este de a consolida comerțul și de a sincroniza relațiile economice dintre țările membre, precum și de a reforma ordinea economică internațională. Iată datele care ilustrează amploarea acestui grup:
BRICS în cifre:
– 26,7% din suprafața totală a Pământului;
– 41,5% din populația mondială (3,25 miliarde de oameni);
– PIB total de aproximativ 26 de trilioane de dolari;
– 25% din producția economică mondială;
– 4,5 trilioane de dolari în rezerve valutare (până în 2018).
Sursa: Banca Mondială

În ceea ce privește cifrele, BRICS depășește cu ușurință UE sau SUA din punct de vedere economic, dar totuși nu pot ajunge la nivelul G7 în ceea ce privește PIB-ul total.
Crearea BRICS
În mod ironic, termenul BRIC a fost inventat în Occident, de Goldman Sachs, în 2001 și a fost folosit inițial pentru a se referi la economiile în creștere ale Braziliei, Rusiei, Indiei și Chinei. În urmă cu 20 de ani, aceste țări erau considerate viitoarele superputeri și se așteptau să ajungă din urmă – sau chiar să depășească – economiile dezvoltate până în 2050.

Prima reuniune oficială a BRIC (la acea vreme, Africa de Sud nu era încă membră a alianței) a avut loc la 16 iunie 2009 în orașul rus Ekaterinburg. La acea vreme, lumea încă își revenea după Marea Recesiune din 2008, care a dat o lovitură grea majorității țărilor, inclusiv economiilor emergente. Scopul său era de a consolida cooperarea economică între țările membre, de a identifica modalități de îmbunătățire a perspectivelor de creștere și de a reforma sistemul financiar mondial. Poziția pe care BRICS o menține până în prezent este cumva la mijloc, peste țările cu economiile în curs de dezvoltare, însă sub țările occidentale.

Rubrică realizată de prof. Livia Bobe

ȘI NOI SPUNEM

NU DEPENDENȚEI!

Și anul acesta, în cadrul **Proiectului Educațional Internațional ”Campania 19 Zile de prevenire a abuzurilor și violențelor asupra copiilor și tinerilor” 2025**, la nivelul Colegiului Tehnologic Grigore Cerchez, s-au desfășurat în luna noiembrie 2025, ca în fiecare an, o serie de activități de informare și prevenire, în care au fost implicați profesorii și elevii școlii.

Acestea au constat în dezbateri în cadrul Săptămânii Altfel și la orele de dirigenție din perioada 1-19.11.2025, pe tema **"Prevenirea dependenței și a abuzului de substanțe"**, dezbateri în cadrul cărora elevii au manifestat o atitudine proactivă, fiind interesați de tematica propusă și prezentând mesajele lor împotriva dependenței.

Principalele subiecte abordate au vizat:

- consolidarea unei culturi preventive, respectiv încurajarea elevilor de a semnala eventualele situații de dependență observate în mediul școlar;
- dezvoltarea unor atitudini tolerante în rândul elevilor, de combatere a comportamentelor violente;
- influențarea comportamentului social pentru educarea și mobilizarea copiilor în prevenirea dependențelor și a consumului de substanțe, abandonului și absenteismului școlar.

Mesajele elevilor școlii împotriva dependenței și a consumului de substanțe:

Prof. Dr. Rădoi Eugenia-Dorina
Responsabila Comisiei pentru disciplină, prevenirea și eliminarea violenței,
a faptelor de corupție și a discriminării în mediul școlar și promovarea interculturalității

PLANETA SPORT

LOCUL II ȘI LOCUL III LA CROS!

Vineri, 6.03.2026, s-au desfășurat fazele pe sector ale Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar la CROS și BASCHET. Elevii colegiului nostru au reușit să urce pe podium la cros:
Locul II - Ghiurca Alexander - clasa a XI-a E
Locul III - Vasile Daria - clasa a XII-a D

Echipa de baschet, a fost învinsă, în sferturi de câștigătorii turneului, elevii de la CN Gheorghe Lazăr.

Sportivii noștri au fost încurajați de echipa de majorete, coordonată de Irina Dragomir - clasa a XI-a D.

Felicitări tuturor!

LOCUL III-TENIS DE MASĂ!

În data de 13.02.2026, s-a desfășurat faza pe sector a competiției de tenis de masă din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar.

În proba feminină, Bianca Mărăcine - clasa a XII-a F, a obținut Locul III, iar în cea masculină, Lazăr Adrian - clasa a XII-a G s-a clasat pe locul V.
Felicitări ambilor elevi!

Rubrică realizată de elevii claselor IX I şi X I sub îndrumarea prof. Anca Coroiu

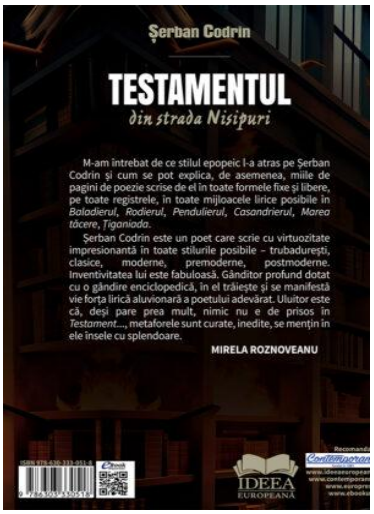
NOUTĂȚI EDITORIALE

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Coordonator Principal:
Director Prof. Vasiliu Maria

Redactori Coordonatori:
Prof. Mihaela Florea, Bibliotecar Corina Pavelescu
Colaboratori :
Prof. Anca Coroiu
Prof.Eugenia Radoi
Prof. Andora Simina
Prof. Madalina Tudosiu
Prof. Livia Bobe
Prof. Ovidiu Albu
Colectivele claselor IX B,IX I , IX H.
X I, 12 D

Tehnoredactare: Prof.Constantin Muntean

ISSN 2559 – 4850
ISSN –L 2559- 4850

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului
Inspectoratul Școlar al Municipiului București
GRUP ȘCOLAR INDUSTRIAL
"GRIGORE CERCHEZ"
București, Sector 5
B 52 CYN